

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMANE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ.
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 150 Lei la an.

Redactor responsabil:
Dr. SEBASTIAN STANCA
Telefon 13-74

Duhul sfânt

Și iată plinindu-se vremea sunet s'a făcut din ceriu fără de veste ca de suflare de vifor ce vine repede și a umplut toată casa unde ședeau apostolii și li s'au arătat lor limbi împărțite ca de foc și a stat pe fiecare dintru dânșii — și s'au umplut toți de Duh Sfânt.

Unul din cele mai grandioase acte ale revelației divine s'a săvârșit în ziua pogoririi Duhului sfânt peste apostoli. E actul final în marea-ța problemă rezolvită dumnezeiește de Isus Hristos pentru mântuirea omului. Este pecetea definitivă a adevărului divin propoveduit de dânsul.

Faptele apostolilor emanate din acest mare eveniment sunt cea mai vie dovadă despre uriașa revoluție sufletească ce s'a săvârșit în sufletele lor în această zi. Pescarii simpli deslegați de robota unei vieți trudite în munca brahială devin dintr'odată faruri de lumină, unii dintre ei analfabeți se ridică la lumina cunoașterii clare a tainelor legii propoveduite de Isus, ajung stăpâni pe cunoștință de limbi străine, Duhul sfânt le arde sufletul în văpaia credinței neprihănite, credința lor se fortifică asemenea stâncei de granit, îndoiala și sfiala face loc curajului și îndrăznelii neînfrînte, groaza morții o spulberă disprețul pentru legăturile pământului și seninătatea martirajului pentru Isus Hristos, în mintea lor se cristalizează limpede concepția superioară despre rostul vieții omului pe pământ. Și acești muncitori cu palma, smulși de Isus din colibile sărăcicioase de pe malul lacului Genezaret se transformă dintr'odată în apostoli luminați, înțelepți și conștii ai *ideii* și ținta lor de aci încolo este desăvârșirea idealului mântuirii oamenilor, preconizat de Isus Hristos în cadrele perfecțiunii sufletului.

Oricâtă tăgadă și zimbete de necredință întâmpină acest act al mântuirii în sufletele mul-

tor liber cugetători ai zilelor noastre, cari caută să-i dea atribuțiile unei povești inventate cu anumite tendințe de cucerire, adevărul transformării uriașe a pescarilor, lipsiți de elementele unei culturi intelectuale superioare, în propoveditori luminați, entuziaști, pricepuți și conștii ai evangheliei lui Isus, nu se poate tăgădui. O dovedește viața lor în apostolia lor întregă și o dovedește mai ales efectul muncii lor, care cu iuțea fulgerului a știut răsturna capistile învechite ale vremii întronând în sânul tuturor popoarelor concepția grandioasă de viață a idealului evanghelic.

Și aceasta n'a săvârșit-o nici pregătirea lor îndelungată, nici studiul migălos al problemelor sociale, nici învățătura unei frământări trudite a creierului lor, ci a săvârșit-o *un moment*, momentul grandios al pogoririi duhului sfânt peste dânșii. Și acest duh sfânt a avut puțința să le dea într'un moment ceea ce ei n'ar fi fost în stare să-și însușiască cu truda unei vieți întregi: superioritatea în gândire, în simțire, în concepții de viață, în convingeri și credințe și în energii nesecate de muncă spirituală pozitivă.

Atribuțiile acestui Duh sfânt nu sunt legate de materia vestmântului trupului omenesc, ci de sufletul lui. Nu puterea brahială i-a îndemnat pe apostoli să ia lupta cu idololatria vremii, doar stiau că potențaii societății omenesti sunt mult mai puternici decât dânșii și un singur semn al degetului lor îi poate striyi; nu povețele învățaturii le-a împrumutat elocvența cuvântului, doar erau atâția filosofi săturați de învățătură; nu chibzuiala minții le-a dictat mijloacele de propagandă, doar lumea era plină de oratori cu grai cuceritor; nu dorul de mărire vremelnică le-a dat în mână tolagul apostoliei, doar mărirea aceasta era legată de nenumărate considerații convenționale.

Pe ei i-a călăuzit duhul sfânt sălășluit în su-

fletele lor, duhul adevărului și al iubirii lui Hristos.

Și Duhul acesta nevăzut și neînțeles de mintea omului, robită de rosturile vremelnice ale materiei, trăește în sufletul fiecărui om, e sădit în adâncimile acestui suflet, reprezintă o energie uriașă, care asemenea vulcanului din fundul mărilor în clipele mari ale vieții răscoste toate fibrele sufletului și săvârșește adevărate minuni.

Apostolii și-au pecetluit convingerile propovedaniei lor cu moarte de martiri, Iacob moare ucis cu pietri, Ion botezătorul și apostolul Pavel mor decapitați, Petru și Andrei țintuiți pe cruce. Miile de mucenici, și-au adus prinos vieța pământescă, fără șovăire, pe prundișul circurilor romane, sfășiați de gurile leilor, arși de vii pe străzile Romei, tăiați de ascuțitul săbiilor, îngropați de vii, omorâți cu foame și sete și alte multe torturi. Pentru că mare era prăpastia *sufletească* între mucenici și între ucigașii lor. Aceia trăiau pentru suflet, în puterea duhului sfânt care îi umbria, iar aceștia pentru materia, care îi încătușa derobia patimilor pământului.

Aceasta se adevărește cu prisosință și în viața de obște a tuturor vremilor. Soldatul care în războiu săvârșește minuni de vitejie, de supremă abnegațiune și jertfire de sine pentru patrie și tron, mama care ocrotește și mântuiește adeseori cu prețul vieții sale viața copilului ei, sunt acte cari dovedesc că minunile de acest fel nu sunt inerente energiei moleculare a trupului omenesc, ei sunt manifestațiile superioare, elucidate de materie, ale sufletului, care este zămislit din Duhul sfânt al lui D-zeu.

Duhul sfânt a stat pururea în slujba omeniei. A picurat lumină în tărâmul științei, al culturii, al moralei sociale, în concepțiile de viață universală și a împrumutat celor ce l-au căutat energii superioare ca să înțeleagă multe taine din cuprinsul fapturilor mânilor lui D-zeu, au isbutit să doboare idoli neamurilor, să sfărâme multe cătușe ruginite ale vremurilor și să îndrume omenimea pe căi mai bune, cari să o ducă tot mai aproape de perfecțiune morală, de adevărata fericire pe pământ.

Duhul sfânt stă și astăzi la dispoziția tuturor oamenilor și pogoară asupra tuturor celor ce l caută și însetează după dânsul.

Isus Mântuitorul

— Conferință. —

Vă întâmpin cu salutul obicinuit al Românilor în decursul acestor 40 de zile: Christos a înviat! În decurs de veacuri, cuvintele aceste au fost pentru nenumărați oameni isvor de mângăere și îndemn spre bine și progres; și au fost ținta la nenumărate atacuri și batjocuri; să dea D-zeu să fie pentru neamul nostru și pentru toți cei ce doresc o așezare cuminte a rosturilor lumesti cuvintele magice, cu ajutorul cărora să se poată realiza toate nădejțile bune.

* * *

Motivul pentru care mi-am propus să vă vorbesc azi despre Isus Mântuitorul îl veți găsi ușor în sufletele D-voastre. — Cu înfrigurare omenimea caută în dreapta și-n stânga, încearcă posibil și imposibil pentru a scăpa din situația grea a zilelor noastre. — Vrea *mântuire* din robia amară a ceia-ce s'ar putea numi: *frica de moarte* și care să cuprindă în două întrebări teribile, ce ne întâmpină din toate părțile și ne răsună vecinic în urechi: Ce vom mânca? Care va fi mâne situația politică a mea, a vecinilor mei, a lumii întregi?

Dacă întrebarea primă înseamnă o robie amară a trupurilor noastre, cea de a doua înseamnă o tot atât de grea robie a sufletelor.

Și totuși ochii noștri sunt liberi să privească toate frumsetile lumii și cugetele noastre sunt capabile să înțeleagă frumsețea Dzeiască a sentimentelor omenești închise cu îngrijire în adâncul sufletelor și exclamăm cu cuvintele Scripturii: Mari și minunate sunt lucrurile tale Doamne toate întru înțelepciune le-ai făcut.

De ce avem azi cea mai mare trebuință de un *Mântuitor*?

Despre Isus s'a scris și s'a vorbit așa de mult în cât mie îmi este imposibil să mai adaog ceva nou.

Dacă mi-ar succede într'o măsură cât de mică să Vă atrag luarea aminte asupra *felului cum* poate fi mântuită lumea prin El, atunci cred că mi-am ajuns scopul.

Desigur, nu numai Isus ne făgăduiește mântuire, o puternică tabără vrăjmașe s'a ridicat, afirmând sus și tare, că ea deține busola, care ne arată calea cea adevărată ced uce la fericire. Omenimea stă azi la încrucișarea a două drumuri. Tabla de indicație a amândurora are a-

celeasi cuvinte: spre împărăția binelui. Simbolurile diferă: pe una e Isus cel răstignit pe cealaltă un muncitor voinic, căznindu-se să dărîne muntele ce stă în calea razelor soarelui.

Care dintre aceste două e drumul cel adevărat? Eu cred, că undeva departe, în viitor, aceste două drumuri să întâlnească; și îl va aștepta la răscruce Isus Mântuitorul pe Muncitorul Simbol adresându-i cuvintele pe cari le-a zis tâlharului cel împreună răstignit: „astăzi vei fi cu mine în rai“.

— Oamenii sunt mult mai buni decât să vrea să moară copleșiți de propriile lor păcate!

Cine a fost Isus Christos, ne va putea spune cu ușurință ori care copil mai răsărit: „Fiul lui D-zeu, unul născut.... D-zeu adevărat din D-zeu adevărat.... Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a pogorît din ceriu.... și s'a făcut om“.

Isus Christos D-zeu adevărat și om adevărat!

Noi oamenii, mai ales în zilele de azi, de acest din urmă avem trebuință: *Isus omul!*

Caci așa ne asigură apostolul Pavel: „Unul este D-zeu, unul și mijlocitor între D-zeu și oameni, *omul* Isus Christos“.

Și așa obicinuia el să se numească: „Fiul Omului“.

Picioarele noastre sunt prea grele, și îndrăzneala noastră nu e așa de nemărginită, încât să credem că vom putea umbla vre-o dată pe urmele lui Isus — D-zeu! — dar nădăjduim, că vom ajunge la destoinicia necesară, ca să putem străbate calea indicată nouă de Isus, fiul omului

Aceasta este calea, care duce la viață!

Cei dintâi pași, cu cari a intrat Isus în cercul preocupărilor a contemporanilor lui și a omenimei din toată vremea, au fost pașii făcuți pe drumul către riul Iordanului. Din cetățile celor 12 semintii ale lui Izrael mulți au plecat plini de nădejde către Ioan, care propovăduia, „că s'a apropiat împărăția Cerurilor“. (Mat. 3. 2.).

În așteptarea lui Mesia, sufletele acestor peregrini erau pline de întrebări înfrigate: de unde? când? cum va fi? ce rost vom avea noi? — după cum pline de întrebări înfrigate sunt și sufletele noastre.

Dintre toți singur Isus a primit un răspuns categoric la aceste întrebări ale conștiinței. — Cuvintele glasului ceresc, rostite în momentul, când primea Isus botezul de pocăință a lui Ioan

erau răspunsul: „Acesta este fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit“. (Mat. 3.17)

Iată rostul lui Isus în mijlocul oamenilor: de a îndeplini voia tatălui ceresc care este: binele!

Pentru noi, cari ne numim cu smerenie fii lui D-zeu ar putea să existe un scop mai mareț pe suprafața acestui pământ, decât de a îndeplini voia Tatălui nostru, care este: binele?

După botez, Isus Christos s'a retras în pustii. Vorbind despre aceasta, evanghelistul Matei ne spune: „Atunci Isus au fost dus în pustie de Diavolul, ca să se ispitească de diavolul. Și ajungând patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea au flămânzit. Și apropiindu-se către dânsul ispititorul, au zis: de ești fiul lui D-zeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini. Iară el răspunzând au zis: scris este, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul, care iese din gura lui D-zeu. Atunci au luat pe el diavolul în sfânta cetate și l'au pus pe el pe aripa bisericii. Și au zis lui. de ești fiul lui D-zeu, aruncă-te jos, că scris este: că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească și pe mâni te vor ridica, ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Zisau Isus: iarăși scris este, nu vei ispiti pe D-nul D-zeul tău. Iarăși l'au luat pe dânsul diavolul într'un munte înalt foarte, și iau arătat lui toate împărățiile lumii și mărirea lor și iau zis lui: acestea toate voi dație, dacă căzând te vei închina mie. Atunci au zis Isus lui: dute dela mine Satano, că scris este, Domnului D-zeului tău te vei închina și lui singur vei sluji. Atunci l'au lăsat pe dânsul diavolul și iată îngerii s'au apropiat și slujea lui“. (4. 1—11.)

— În aceasta istorioară despre Isus în pustie, unde era singur cu tatăl, și putea să examineze în liniște ceia-ce se petrecea în internul său — pe care evanghelistul a auzit-o desigur dela însuși Mântuitorul — se cuprinde, într'o formă simplă și admirabilă, rezultatul unor îndelungate lupte cu conștiința, să cuprindă întreg sufletul Lui, întreaga Lui confesiune despre D-zeu, despre lume, și despre oameni.

Era singur și își zicea: sunt fiul lui D-zeu și am menirea să întemeiez împărăția binelui. Dar ce este împărăția binelui? Oamenii, frații mei, fii lui Dumnezeu, sunt flămânzi și goi; nu am eu datoria să iau de pe umerii lor povara cea mai grea: alergarea după pâinea de toate zilele? Aceasta este împărăția binelui, ca oamenilor să nu le lipsească nimic, să fie sătui. Va trebui să fac toate eforturile ca să procur hră-

nă din belsug; va trebui, în caz de nevoie, să fac chiar și din piatră pâine!

Un vultur sbura majestos deasupra pastiei. Isus îl privea cu dragoste și admirația ce să cuvine făpturilor lui D-zeu. — Și el să luptă voiniceste pentru câștigarea hranei. Cine i-o dă? — Tainica putere de creațiune, care să manifestează așa de misterios în jurul nostru. Și dacă natura e așa de darnică, încât hrănește pasărilor ceriului și îmbracă în podoabele lui Solomon crinii de pe răzoare — numai oamenii nu au ce să mânânce? — Câtă vreme pământul nu va refuza să restituie înzăcit și insutit sămânța primită din mâna sămănătorului, nimeni nu are dreptul să se plângă de lipsa hranei. — Altundeva trebuie căutată pricina răului. Ea zace în adâncul sufletelor omenești și să muneste: invidie și egoizm. Oamenii nu vreau să înțeleagă, că ei sunt fiii lui D-zeu și să sfășie între ei întocmai ca animalele sălbatice așupra pământului. Ei nu hrană vreau, o hrană altă vreau. Numai cu pâine nutriți, oameni nu vor ajunge nici o dată mai presus de rostul animalelor — hrana adevărat omenească e cuvântul lui D-zeu.

Astfel a judecat Isus și judecata Lui a însemnat învingerea ispitel.

Și se gândea iarăși: care e atunci chemarea mea?

Un glas lăuntric îi răspundea: — Să-i conving pe oameni despre puterea și bunătatea nemărginită a lui D-zeu. Să-i fac să înțeleagă, că toate, dar absolut toate ne sunt dăruite de mâna Lui.

Oamenii cer semne: voiu face minuni întocmai ca și profeții, și mai mari minuni voiu face. — Mă voiu urca pe aripa bisericii și D-zeu își va trimite îngerii săi și pe mâni mă vor ridica, ca să nu împiedec de piatră piciorul meu.

Oamenii vor vedea și vor crede, că eu sunt trimisul lui D-zeu, cu o veste bună pentru ei.

Vor crede? — Dar ei nu vreau să creadă. Ei îl vreau pe D-zeu după chipul și asemenarea lor. Obicinuiți cu teroarea și obicinuiți să terorizeze, nu pot să-l înțeleagă pe D-zeu, care să le inspire frică, nu încredere și stimă. — Când tună și fulgeră, când se abat peste capetele lor boli aducătoare de moarte și secetă aducătoare de foamete privesc spre cer cu frică și cu cutremur și îl cinstesc pe D-zeu, cum cinstesc animalele dresate pe stăpânul lor; e cinstea sbiciului aceasta, nu a stăpânului dătător de hrană și de îngrijire.

Oamenii cer semne? Dacă nu înțeleg mulțimea semnelor, cari îi încunjură, dacă nu vreau să vadă mâna lui D-zeu în întocmirea minunată a universului, dacă nu văd mărirea Lui pe bolta cerească împodobită cu milioane de stele, dacă nu văd iubirea Lui față de noi în spicul grâu, în firul de iarbă, în rodnicia pământului, în căldura dătătoare de viață a soarelui, în roua răcoritoare a dimineții, — năluciri minunate numai înfricoșa îi pot, — nu-i vor putea face mai buni.

Oamenii cer semne? — Din adâncul inimei lor înrăutățite o fac aceasta și „scris este: nu vei ispiti pe D-nul D-zeu tău“.

Nădejdea neamului din care făcea parte într-un Mesia întemeietor de împărăție lumească nu l'a preocupat multă vreme. Pentru El era evident, că nu acesta e drumul, ce duce la mântuire. — Dorința lor, ca toate popoarele să servească pe fii neamului ales al lui Israil, El o privea ca o sfidare a Tatălui ceresc, care a dat viață cu egală dragoste tuturor pământenilor. — O fericire, la fundamentul căreia erau suferințele — robia — altora, nu putea să fie dorită și visată de Fiul Omului. Impărăția Romană, sub iurisdicțiunea căreia era și El, a adunat toate comorile lumii și a înfipt insigniile sale pe întreg pământul atunci cunoscut — puteau Iudeli să-și închipue în creerii lor înfierbântați de visul mesianic o împărăție mai desăvârșită decât cea romană? — În ochii lui Isus, care era Iuden și cunoștea umilirile neamului său și a tuturor neamurilor supuse Romei, — dar care înțelegea să măsoare cu măsură egală tuturor oamenilor, putea să servească drept model de desăvârșire Impărăția Romană?

Putea aceasta împărăție în schimbul jignirii suveranității atâtor popoare să asigure cel puțin fericirea poporului roman? În Roma era bogăție, lux și confort, dar injurul capitolului și până departe în taberele dela hotarele imperiului, era atâta desfrâu, atâta ură, atâta fără de lege și atâta ticăloșie, că mai ales Romanii aveau lipsă de mântuire.

Evident, fiul lui D-zeu are altă menire, decât să stea în slujba ori cărui imperializm. Și Isus a respins pe Satana făgăduitor de împărăție, de măriri și de comori cu cuvintele: „scris este, D-lui D-zeului tău te vei închina și lui singur vei sluji“.

Cum a înțeles Isus să-l slujească pe D-zeu, ne arată viața Lui, care e o viață în slujba

deaproapelui. El l'a servit pe D-zeu servind omenii. — Vieța Lui, așa după cum ni-o istorisesc Evanghelistii e o lăpădare de sine, o îmbrățișare a intereselor acelora, cari erau avizați la ajutor strein, pentru a putea scăpa din năcazurile lor trupești și sufletești.

Dintre aceia, cari s'au apropiat cu sinceritate și cu încredere de El, nici unul nu s'a îndepărtat fără ajutor și fără mângăere.

Și serveste spre lauda omenimei, că a înțales, că prin aceasta Isus a săvârșit cel mai *omenesc* lucru cu putință.

Căci cea-ce deosebeste vieța omnească de a animalelor este tocmai aceasta putere de a subordona interesele proprii intereselor obștești. — A fi om în înțalesul adevărat al cuvântului, înseamnă a birui ori ce pornire animalică din lăuntrul nostru.

Dar pentru a o putea face aceasta, omul are lipsă de o a doua naștere, de o naștere cu Duhul, trecând prin aceasta din împărăția instincțelor în împărăția bunurilor spirituale.

Și în aceasta conzistă însemnătatea neperitoare a lui Isus, că a arătat oamenilor calea, și posibilitatea renașterii.

— Cum a făcut aceasta? Prin satorirea celui mai simplu, celui mai firesc și celui mai frumos raport posibil între D-zeu și oameni: acela de *Tată și fiu*; și prin satorirea celui mai firesc raport posibil între om și om: acela de *frate*.

D-zeu Tatăl și oamenii fii săi!

Luată aceasta concepțiune metafizică ca o dogmă, ca un paragraf de credință, nu înseamnă lucru mare. — Pentru Isus era *realitate*, singura realitate vrednică de ținut în seamă, era baza existenței Lui, era izvorul viu, din care să adăpa sufletul Lui „deschis pentru divina însemnătate a vieții” (Carlyle; Eroii).

Cine nu vrea să aparțină acestei familii? Cine crede, că nu va putea această familie să-și aranjeze locuința după vrednicie? — Conștiința acestei înrudiri a dat putere lui Isus, și tuturor acelora, cari au umblat pe urmele Lui, să lupte cu înversunare împotriva tuturor răutăților din lume. Era și este sub demnitatea omului creat după chipul și asemenarea lui D-zeu să stea pe pământ în tovărășia răului. — Conștiința acestei înrudiri este izvorul nesăcat al optimizmului, care ne dă putința să ne ridicăm, ori de câte ori să împiedică piciorul nostru și cădem. Este sub demnitatea noastră să desperăm, să renunțăm la luptă.

Că drumul acesta duce prin suferințe? Fie! Scopul e mult mai mareț, decât să renunțăm la realizarea lui din comoditate animalică.

Ce vom face deci? Ne vom supăra pe planta, care nu poate să se desvoalte îndeajuns și să aducă multă roadă, fiind coplesită de buruenile netrebnice și parazitare? Nu, ci o vom curăți, îngrijindu-o. — Ne vom supăra pe oameni, frații noștri, fiind-că nu-și înțales îndeajuns rostul și să lasă mânați de pornirile cărnii? — Nu! — Noi știm, că în adâncul inimei lor păstrează tainic nădejdea în împărăția lui D-zeu, în împărăția binelui. Și sufletul nostru nu-și va putea găsi odihna, până ce nu vom vedea realizată această nădejde a noastră și a tuturor.

Acela, care ne ia de mână, ne ajută și ne întovărășește, care ne dă putere să jertfim totul, pentru a fi vrednici de D-zeu, Tatăl nostru, — să numeste: *Isus Mântuitorul*.

Unii L-au urmat cu credință; alții l-au târît prin noroi, săvârșind ticăloșii în numele Lui; alții l-au atacat, acuzându-l, că e dușman al omenimei, deoarece-ce îndeamnă să-și cheltuească puterile cele mai bune în slujba unor iluziuni, în loc să-și îndrepte privirile la trebuințele apropiate ale existenței materiale. (Feuerbach).

Dar chiar „și contrarii lui l'au luat în serios. Atât de serios, încât n'au mai putut dormi în liniște, până nu l'au știut răstignit pe cruce pe El, cel fără nici o valoare pentru ei. — Și la 2000 de ani după moarte a dus Nietzsche o crîncenă iuptă cu cel restignit: Isus nu era încă mort”. (Daab: Iesus von Nazareth.)

El privea omenimea din lăcașurile vecinicii, adresându-i cuvintele: „Multe lucruri bune am arătat vouă delă Tatăl meu, pentru care dintru acele lucruri cu pietri aruncați asupra mea. (Ioan 10. 32.).

Preotul ION GORON

COMUNICĂRI

Nr. 3688. — Ministeriul instrucției cu adresa Nr. 42249 a dat ordin circular tuturor inspectoratelor școlare ca să ia măsurile necesare să se aranjeze conferințele învățătorilor ast.-iel ca să nu se stănienească ducerea copiilor la biserică.

* * *

Nr. 3619. — În București s'a ținut o consfătuire a tuturor prefecților sub prezidiul d-lui I. C. Brătianu prim-ministru și s'a hotărît să se

tină conferințe în capitalele județelor și în punctele mai însemnate din județ, la cari să ia parte toți șefii de serviciu și să ia în discuție nevoile principale ale diferitelor servicii și să stabilească o strânsă legătură și de serviciu și socială între capii autorităților. Conferințele vor fi convocate de prefecti.

* * *

Nr. 3642. — Cursul de cantori din Câmpeni își va relua activitatea la 1 Dec. 1924. Se vor primi numai oameni cari au deja oarecari cunoștințe de cântări și tipic.

* * *

Nr. 3473. — Sinodul nostru eparhial din anul acesta a statorit o nouă cotă pentru fondul sidocsial stabilind cinci clase. Și anume: Cl. I. Advocați, medici, profesori universitari, directori de bancă, ingineri, notari publici, întreprinzători, protopopi etc. 20 lei. Cl. II preoți, învățători, notari, profesori 10 lei. Cl. III Meseriași, arîndasi, proprietari de frunte 5 lei. Cl. IV membrii comitetului parohial și credincioși fruntasi 2 lei. Cl. V. Toți ceilalți credincioși 1 leu. Se îndrumă preoțimea noastră ca listele sidocsiale noi să le compună cu comitetul parohial în conformitate cu dispozițiile de mai sus.

* * *

Nr. 3474. — Sinodul eparhial a fixat din nou tacsele pe cari au să le solvească parohiile la fondul de pensii. Și anume pentru parohii de cl. I. 100 lei, Cl. II. 60 lei, cl. III. 40 lei. Oficiile parohiale vor îndruma epitropiile să trimită și pentru anul curent tacsele de mai sus corăspunzătoare clasei în care este grupată parohia.

* * *

Nr. 3714. — Se aduce la cunoștință tuturor preoților că retribuțiile dela stat pe trimestrul curent nu se vor putea ridica iără o dovadă că fiecare și-a plătit darea globală de venituri. Se îndrumă deci preoții noștri ca fiecare să trimită la protopopiat un certificat dela primărie sau perceptorat că și-a plătit darea pe 1923 până la 25 Iunie st. n. Certificatele toate trebuie să fie la consistor cel mult până la 1 Iulie st. n. Nesa-tisfacerea acestei dispoziții va avea ca urmare pierderea retribuției.

* * *

Hirotoniri. P. S. Sa episcopul nostru Nicolae a hirotonit în săptămâna aceasta întru presbiteri pe candidații Lucian Muntean profesor în Alba Iulia, ca preot pentru trebuințele Diecesei și Ion Filip ca admin. al paroh. Bucium Muntari.

ȘTIRI

Știre personală. P. S. Sa episcopul nostru Nicolae s'a întors Sâmbăta trecută dela București la reședința sa.

* * *

Vizitații canonice. P. S. S. episcopul nostru Nicolae își începe vizitațiile canonice în 8/21 Iunie în protopopiatul Murăș-Ludoș însoțit de corul episcopiei noastre. În 9/22 Iunie va fi în parohia centrală, în 10/23 va sfinți biserica din Grind Cristur, iar în zilele următoare va face inspecții în celelalte parohii.

* * *

Comemorarea lui Gheorghe Lazur. Corpul învățătoresc ardelean, constituit în Societatea „Fondul Gheorghe Lazăr“, organizează în ziua de Luni 16 Iunie a. c., a doua zi de Rusalii, ora 11 a. m. o serbare, cu care ocazie se va inaugura bustul marelui dascăl Gheorghe Lazăr, ridicat în grădina Casei învățătorilor“ din Cluj cu următorul program:

1. Sfințire a bustului.
2. Cuvântarea președintelui „Fondului Gheorghe Lazăr“.
3. Cuvântarea primarului orașului.
4. Cuvântarea reprezentantului Ministerului Instrucțiunii.
5. Cuvântarea reprezentantului Universității din Cluj.
6. Cuvântarea reprezentantului studențimii.
7. Cuvântarea președintelui Asociației învățătorilor.
8. Defilarea școalelor și depunerea Coroanelor.

La serbare va cânta corul Episcopiei ortodoxe din Cluj.

* * *

Legea școlară. Vineri în săptămâna trecută s'a început la senat discuția asupra noului proiect de lege pentru organizarea școalelor și a învățământului primar.

La discuție a luat cuvântul și I. P. S. Metropolitul primat. I. P. S. Sa spune că această lege formează fundamentul țării, întrucât de ea depinde educarea viitorimei de mâine. Din toate părțile vin vesti că lumea s'a schimbat: rolul materialismului a devenit mare, pretutindeni auzi plângerea că nu mai există conștiințiozitate în serviciu.

De toate relele suferă lumea azi și pentru ca să scăpăm de ele trebuie să ne tăem craca putredă de sub picioare.

Cauza principală că mașinaria publică din toate țările nu merge bine e că nu e o educație creștinească.

Scopul școlii primare nu e de a da tinerețului numai cunoștințele elementare, ci scopul principal e de a scoate caractere național-creștinești.

D-l ministru în limita mijloacelor sale bănești ar trebui să facă cât mai multe internate, cari vor trebui încredințate unor fețe bisericesti.

Poporul nostru pe lângă hrana de pâine și sare mai are mari resurse sufletești cari formează hrana lor spirituală.

Și n'ar fi rău dacă s'ar oferi și sătenilor un surrogat de muzică și mai ales bisericescă.

Țrebue să mulțumesc d-lui ministru căci în proiectul d-sale a înscris că învățătorii trebue să mlătore orice conflicte cu preoții.

În conferințele lor învățătorii vor trebui să admită și preoții spre a conlucra împreună.

* * *

Academia română întrunită în sesiune generală a ținut ședință publică Duminică în 8 Iunie cu care ocazie d-l Dr. Ion Lupas a citit o lucrare de comemorare despre viața și faptele lui Avram Iancu.

* * *

Amânarea concentrării studenților. Ministrul de războiu a dispus ca studenților înscriși la Universitate, cari dau examene în sesiunea aceasta, și cari sunt ofițeri de rezervă, să li-se acorde amânarea concentrării până la toamnă.

* * *

Noile monede metalice. Pe cale oficială ministrul de finanțe face cunoscut că la 15 Iunie a. c. va pune în circulație monedele noi metalice de 1 și 2 lei pentru suma de 400 de milioane.

Punerea în circulație a lor se va face prin casele publice numai în schimbul biletelor de hârtie de 1 și 2 lei emise de Banca Națională.

În felul acesta se vor retrage din circulație și aceste hârtii murdare și incomode ce îngreuiiau schimbul.

* * *

Premii literare. La Ministerul Cultelor și Artelor s'a pus bază la două premii de câte 100.000 de lei pentru cei mai distinși literați și artiști

români. Premiile vor fi acordate în fiecare an la 1 Iunie din parte unei comisii alese spre acest scop, subt presidiuil Ministrul de Culte. Comisia aceasta s'a întrunit în săptămâna trecută la Ministerul Cultelor, formată din d-nii Al. Lepădatu, ministrul cultelor, I. Al. Brătescu-Voinesti, presedintele secției literare a Academiei Române și Liviu Rebreanu, vice-presedintele Societății scriitorilor români.

Premiul național de literatură pentru nuvelă și roman a fost decernat d-lui Mihail Sadoveanu, iar premiul național de literatură pentru versuri, domnului Octavian Goga.

CĂRȚI

A APĂRUT:

Darea de seamă a societății „*Mormintele eroilor*” pe anul 1923.

* * *

Darea de seamă a societății „*Invalizii de războiu*” pe anul 1923.

* * *

La consistoriul nostru sunt depozitate spre desfacere următoarele cărți:

1. Papism și ortodoxism în Ardeal de Dr. G. Ciuhaudu — — 12.— Lei
2. Români ortodocși și Români uniți de Dr. G. Ciuhaudu — 10.— Lei
3. Ortodoxia și creștinismul apusean de P. L. Nicodim — — — 8.— Lei
4. Schisma Românească sau Unirea cu Roma — — — — — 2,50 Lei
5. Analele Asociației „A. Șaguna” II. și III. à 20 lei, pentru membri — — — — — 16.— Lei
6. Învățăminte cu icoane (12 cărți postale cu icoane din Sft. Scriptură) — — — — — 10.— Lei
7. Viața unei mame credincioase de Dr. I. Lupas — — — 5.— Lei
8. Spice din istoria bisericii de Dr. I. Lupas — — — — — 5.— Lei
9. O pagină din lupta noastră pentru existență de P. S. N. Ivan — — — — — 5.— Lei
10. Memoriile Arhiepiscopului și Mitropolitului Andrei Șaguna 25.— Lei

11. „Pentru neam și lege“, predici împotriva sectarilor de Dr. G. Comșa — — — — — 35.— Lei
12. „Istoria Românilor“ de Dr. Ion Lu-paș — — — — — 50.— Lei
13. „Problema educației sexelor“ — 8.— Lei
14. „Femeia“ de Dr. C. Stanca — — 20.— Lei
15. Regule de drept și de morală scoase din Sfânta Scriptură de M. Dupiu trad. de M. W. Pacu — — — — — 35.— Lei

2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. II Călian tractul Clujului, să publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Porțiunea canonică de 31 iugere — bune.

2. Câte 1 (una) mierță cucuruz sfârmat și câte o zi de lucru dela fiecare familie.

3. 2 drepturi de pășunat în pășunea comună.

4. Întregirea salariului dela stat.

5. Folosința casei parohiale — a grădinei și cimitirului.

6. Venitele stolare îndatinate.

Concurenții își vor înainta cererile înstitute conform normelor în vigoare Consistoriului din Cluj având a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare la biserică spre a cânta respective a oficia și predica și a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopresbiterial rom. ort. în înțelegere cu comitetul parohial.

Cluj la 19 Maiu 1924.

IULIU ROȘFSCU
protopresbiter.

Nr. 395—1924

3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Căbleșul român protopresbiteratul Huedin să publică a 2-a oară concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Cererile de concurs cu documentele necesare se vor înainta subsemnatului oficiu protopo-

pesc și pe lângă observarea dispozițiilor reglementare concurenții au voie să se prezinte în parohie pentru a face cunoștință cu poporul. Sebesul-Mare la 19 Maiu 1924.

Oficiul protopresb. ortodox român al tractului Huedin în conțelegere cu comitetul parohial.

AUREL MUNTEAN,
protopop

Fabrică de clopote

Frații D. și N. POPESCU

București, Str. Ion Maloiescu Nr. 9.

Fabrică cele mai bune clopote, din materialul cel mai solid, garanție pe 50 ani.

Transportă clopotele pe spesele proprii la destinație. Fabricantul însuși săvârșește montarea. Plata se face integral la predarea clopotelor.

3—10

Imprimare Oficiale

In atențiunea oficiilor protopopești și parohiale

Toate imprimarele pentru încheierea socotelilor bisericesti și școlare, blanchete pentru rapoarte oficiale, precum și orice fel de rechisite de birou se află deposite și se pot comanda cu prețuri convenabile dela

LIBRARIA

„Cartea Românească“ S. A.

Sucursala CLUJ, Piața Unirii Nr. 7.

Expediția se face cu ramburs.